

HASIČSKÁ STŘÍKAČKA NA VÝLETĚ

krásný muzeální kus s nádherným proutěným sacím košem, loukoťovými koly a původním koženým kozlíkem. Zajímavé na všech vystavených strojích bylo, že vyšly od stejného výrobce. Jednalo se o firmu R.A. Smékal ze Smíchova. Jak jsem zjistila, zakladatelem privilegovaných c.k. strojírenských závodů byl František Smékal (někdy též uváděný jako Smeykal), od jehož narození v moravském městečku Čechy pod Kosířem uplynulo letos rovných 200 let. Svůj vztah k hasičské technice získal od svého otce Antonína, jenž se zabýval výrobou proutěných košů vylitých smolou, které se používaly při hašení požárů. Postupně se jejich sortiment rozšiřoval, až přišlo k hasičským stříkačkám a samozřejmě též k rozšíření výrobních prostor. Rodina Smékalů zakoupila budovu smíchovského cukrovaru a přebudovala jej na továrnu na výrobu stříkaček, později založili závod ve Slatiňanech, kde se v malých sériích v letech 1912-1913 vyrobilo dokonce několik automobilů. Soudě podle počtu vyrobených stříkaček a toho, že se dochovaly do dnešních dnů, odvedli zaměstnanci Smékalových strojíren práci poctivou a napomohli k záchraně mnoha lidských životů i majetku. Brodeckým hasičům se oslava opravdu vydařila, pro stovky návštěvníků připravili atraktivní program. Popřejme jim hodně štěstí do nadcházející poloprofesionální činnosti, úspěchy v hasičských soutěžích a co nejméně „ostrých“ výjezdů, ať už k požárům nebo k divoké vodě, tak jak tomu bylo v r. 2020 při bleskové povodni u našeho prameniště na Ličně. A naši hasičské seniorce budeme držet palce, aby časem i ona mohla podstoupit odborný face-lifting.

Pavla Čížková

Věřte nebo ne, ale na výlet se při dnešních technických možnostech může vydat i dáma, která má ve svém rodném listě rok narození 1903. Nevěříte? Věřte. Na výlet do nedalekého Brodku se totiž ze svého příbytku na Bačalkách vydala **historická stříkačka Hasičského sboru Lično z r. 1903**. Brodečtí hasiči 9. července velkolepě oslavovali 101. výročí svého vzniku. Součástí oslav byla i přehlídka historické hasičské techniky, a tak jsme naši stříkačku na tuto výstavu v rámci našich vzájemných dobrých vztahů zapůjčili. Naše stařenka samozřejmě nejela „po svých“, anobrž ji brodečtí hasiči citlivě naložili na plošinu a opatrně odvezli do Brodku. Jistě, svým stavem nemohla konkurovat vyšperkovaným stříkačkám z Rohatska, z Oudrnic (taženou postarším koníkem) či Roztok u Semil, které s sebou měly dokonce uniformovaný hasičský sbor z dob c. a k. Rakouska-Uherska. Přesto je to

Šetříme na vodovodní přivaděč

Jak to tak bývá, v roce, kdy se konají volby do obecního zastupitelstva, se dosluhující vedení obce snaží dokončit rozpracované projekty, aby svým nástupcům předalo pokud možno „čistý stůl“. Jak jsem byla naivní, když jsem si myslela, že touto dobou už budeme mít v šuplíku platné stavební povolení na vybudování vodovodního přivaděče z Dětenic a vysoutěženého dodavatele. Nejen že ho nemáme, ale nemáme k dispozici ani projektovou dokumentaci od projekční firmy; a k dokončení projektové dokumentace zase chybí ještě jedno vyjádření od Státního pozemkového úřadu. Ten ač má na vyjádření 30 dní, max. 60 dní ve složitých případech, nezvládá nesmyslné stanovisko vyhotovit dříve jak za půl roku, tj. v říjnu. Možná. Pokud nepřijde další covid, válka nebo se neutrhne někde v Antarktidě ledovec. K tomu jsou dovolené a v podzimních dnech může na úředníka také sednout rýmička.

Podobně je to se žádostí o rozšíření 1. ochranného pásma vodního zdroje. Žádost podaná vloni na Mikuláše; zabývat se s ní na vodoprávním úřadě v Jičíně začali až po mých urgencích na konci července a vyžádali si tolik dalších podkladů, že na jejich zajištění půlrok stačit nebude. A takové a podobné zkušenosti máme všichni starostové a starostky, kteří jsme ve spojení. Když se tak někdy potkáme, trumfujeme se, kdo má absurdnější zkušenost s úředním šimlem. Je to otravné, je to unavující a hlavně nás to ekonomicky poškozují.

Při současném raketovém růstu cen stavebních materiálů a prací si vůbec nikdo netroufá odhadnout, kolik nás bude přivaděč stát. Měla jsem před nedávnem v rukou čerstvou projektovou dokumentaci rodinného domu, kde je rozpočet sestaven v cenách roku 2021, aby to vůbec bylo nějak měřitelné. Míru inflace k datu realizace si pak stavebník připočte sám podle toho, kdy začne. Nic není jisté, vše se vyvíjí. To, že se nám podařilo na přivaděč našetřit slušnou částku prostředků, je potěšující, nicméně inflace z této částky stále ukrajuje. Abychom alespoň částečně zmírnili pokles reálné hodnoty našich úspor na přivaděč,

přijali jsme na zasedání 13. června 2022 usnesení, že uložíme **částku Kč 4.000.000,- na vkladový účet** s vyšším úročením než je na běžném účtu.

Tyto prostředky jsou na tomto účtu účelově vázané a budou moci být použity pouze v souvislosti s budováním přivaděče s tím, že jejich uvolnění pro úhradu té které faktury bude vždy podléhat odsouhlasení zastupitelstva obce. Jestli nám bude tato částka stačit jako spoluúcast k dotačním prostředkům, nikdo v tuto chvíli neví. Je to ale přinejmenším dobrý základ, se kterým může nové zastupitelstvo v tomto projektu počítat. A že **je přivaděč prioritou číslo jedna**, je nezpochybnitelné. Z kapacitních důvodů nemůžeme dalším žadatelům o připojení na obecní vodovod vyhovět, a tím jim bohužel komplikujeme jejich záměr na výstavbu nových rodinných domů. Nemůžeme rozhodnout jinak, naší povinností je zajistit dostatek vody stávajícím odběratelům, kterým jsme se smluvně k dodávce vody zavázali.

Po Paušově panelce na Záhubách s opatrností

Kdo využíváte ke zkrácení cesty na Záhuby či Zeleneckou Lhotu a další obce tím směrem účelovou komunikaci, tzv. Paušovku, jste již možná zaregistrovali, že se ve svahu nad Záhubami částečně utrhlá krajnice a hrozí nebezpečí pádu. Místo je označené, jezděte prosím s nejvyšší opatrností. V tomto místě se nachází propustek, který je za dlouhé roky ucpaný a neodtékající nahromaděná dešťová voda podmáčela břeh, který se utrhl. Oprava tohoto místa a vyčištění propustku jsou objednány, termín opravy je však možný až v půlce října. Proto buďte opatrní a v pří-

padě, že se potkáte s protijedoucím vozidlem, si dejte přednost, rozhodně se v tomto místě nevyhýbejte jeden druhému současně.

Volby do obecního zastupitelstva a do Senátu ČR

Již jsem se v předchozím textu zmínila o tom, že je letošní rok rokem komunálních voleb. A budou zanedlouho. Na zasedání zastupitelstva bylo odhlasováno, že **pro další čtyřleté volební období (2022-2026) bude mít naše obecní zastupitelstvo opět 7 členů. Volby komunální a 1. kolo voleb senátních se koná ve dnech 23. a 24. září 2022 v obvyklých časech, příp. 2. kolo senátních voleb o týden později.**

Jak jsme byli informováni z městského úřadu v Kopidlně, pod který volbami spadáme, **zaregistrovala se v naší obci pro volby do obecního zastupitelstva jedna společná kandidátka devíti nezávislých kandidátů.** S jejich souhlasem si dovoluji uvést jména kandidátů v abecedním pořadí: **Folprechtová Renata, Laušmanová Kristýna, Mušková Michaela, Pokorný Pavel, Rukavička Tomáš, Rukavičková Adéla, Tarant Daniel, Tarantová-Preisová Renata a Zemanová Ladislava.** Způsob, jakým se budou upravovat volební lístky, tzv. kroužkování, bude upřesněn v pokynech, které obdrží každý volič společně s volebními lístky. V komunálních volbách mohou voliči volit pouze v obci, kde mají trvalé bydliště, pro komunální volby se tedy žádné voličské průkazy nevydávají. O voličský průkaz může občan požádat pouze pro volby senátní. Na nové zastupitelstvo čeká mnoho nových výzev a nelehkých úkolů. Věřím, že nikomu není další rozvoj naší obce lhostejný a že svůj názor a podporu novému zastupitelstvu přide k volebním urnám vviádřit co nevíce

**MĚSTO LIBÁŇ VÁS ZVE NA
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
ZREKONSTRUOVANÉHO
KULTURNÍHO DOMU
A RESTAURACE RADNICE**

**Čtvrtek 1. ZÁŘÍ 2022
OD 10 DO 18 HODIN**

**v 17 hodin zahraje
KYZIVÁTOVA KAPELA
Libáň**

rová,

Rodičovský komiks Barbory Brůnové mi připomenul, jak je často detektivní činností chtít si porozumět s druhými, a je jedno, zda s batolecími, dětskými, dospívajícími či dospělými parťáky.

Kéž máme dostatek trpělivosti, vnímavosti a vůle najít společnou řeč a dobrá řešení v rodinách, se sousedy, v Čechách i na celé naší krásné zeměkouli...

Kéž nám to jde s hravým nadhledem a umíme se sami sobě zasmát...

Jitka Rukavičková

Sto pozdravů z Ukrajiny a od nás do Kyjeva

Na den „pálení čarodějnic“ jsem zažila mnoho pěkných zážitků, milých setkání a opět jsem měla pocit, že naše obec ožila po dvou dlouhých letech, které nám znepríjemnila nemoc Covid-19. Ten den se nás sešlo v pivnici U Bači nejméně padesátka, lidé byli veselí a přátelští.

Směřem ke mně někdo vyslal otázku: „Nevíš, u koho jsou ubytovaní nějací Ukrajinci? Prý jsou tu tři.“

Jen jsem se usmála a pokývala hlavou, neboť hned následovalo: „že oni jsou u vás?“

Ano jsou. Už od začátku března.

A jelikož kdekdo chtěl vědět, kdo to je a jak se k nám vlastně dostali, rozhodla jsem se je trochu vyzpovídat. Zde jsou odpovědi mladší Anny, sem tam něco doplnila její maminka Akulina Larinovovna. Malý, dnes už 10 měsíční Mikolaj, říkáme mu samozřejmě Kolja, toho zatím moc nenamluví. Anna se narodila před 36 lety v Kyjevě, tam žila se svými rodiči až do onoho březnového dne, kdy se rozhodli už vylézt po třech dnech ze sklepa a něco radikálně změnit. Otec, kterému je přes 80 let, pomohl obě ženy s miminem sbalit do 2 tašek a odvedl je na nádraží. Sám se rozhodl se slovy: „tady jsem se narodil, tady i zemřu“, vrátit do sklepních prostor jejich bytového domu v Kyjevě.

Dosud žije a denně si posílají pozdravy a zprávy. Už jich bylo nejméně sto.

Ani cesta na hranice a poté dál k nám, do Česka, prý nebyla ani jednoduchá, natož příjemná. Ve vlaku do Užhorodu, do kterého se ženy s dítětem dostaly díky bratranci a dalším dobrovolníkům, bylo v každém kupé 8 lidí, často se psy a kočkami, bylo tam horko, vydýchaná a cesta územím, kde se válčilo, prý byla přímo děsivá. Z Užhorodu se všichni (ony s dítětem v náručí) dostali do autobusu a ještě zdarma do Košic. Odtud si již museli zakoupit za 11 euro jízdenky do Česka. Na hranicích s úlevou zahlédli svého strýce, který zde několik dní čekal a mezi tím jezdil a jezdil svým autem, odvážel lidi, kteří měli už namířeno ke svým známým. Jen díky jemu se jim podařilo získat ubytování právě na Bačalkách. Sergej je totiž také našim známým a skvělým opravářem aut. Servis má kousek, v Obrubech.

První dny pobytu u svých příbuzných a následně u nás už byly proti tomu, co zažili dříve, skutečnou úlevou. Neustále sice čtou Telegram kanál, Viber, poslouchají živé zprávy na YouTube, každý den volají na Ukrajinu a jsou nesmírně šťastní a vděční, že komunikace byla do začátku května zdarma. Tatínek nemá tzv. chytrý telefon,

takže teď už telefonní komunikace trochu vážně. Anna vypráví: „Neměli jsme žádnou zkušenost ze skutečné války, dokud tito „naši Rusové“, kterým jsme říkali „bratrský lid“, nezaútočili 24. února ve 4 hodiny ráno na Ukrajinu. Já jsem se probudila z výbuchů a byla jsem velmi vyděšená. Okamžitě jsem napsala textovou zprávu svému příteli: „Co je to - válka?“. Odpověděl mi: „ano, výbuchy jsou slyšet po celé Ukrajině“. Bylo to velmi strašné a děsivé, protože jsme měli malého, nevinného syna, 8měsíční dítě. Když začali ostřelovat Kyjev, rozhodli jsme se z Kyjeva odejít. A předtím jsme celou dobu seděli v malém sklípku, v zimě a vlhku, kam jsme museli lézt po žebříku. Bylo velmi obtížné dostat se i na vlakové nádraží. Přesto jsme se rozhodli jet do ČR k našim příbuzným, kteří nám hodně pomohli. Penězi, jídlem, oblečením. Velkou pomocí pro nás byla 2 humanitární střediska v Mladé Boleslavi, kde jsme dostali první jídlo pro našeho Kolju a pro nás se našlo i oblečení. S sebou jsme měli jen to, co jsme měli na sobě.“

Jsou velice, velice šťastní, že jsme se našli, že jsme jim pomohli a dělají vše pro to, aby co nejméně obtěžovali. A já jsem velice ráda, že jsme zde, na Bačalkách, našli tolik lidí, kteří nám hned, ještě ani čarodějnice nedohořely, nabídli pomoc, sbírali peníze, které jim přes nás poskytli. A já slíbila, že předám další stovku pozdravů od „Bačálků“ jim domů, jejich tátovi, dědovi a všem, kteří se tam někde za ně i za nás, snaží nejen přežít, ale také tvrdě bojovat, nevzdávat se. Zajímavé je, že opravdu všichni věří, že válka brzy skončí, že bude vítězná, že budou moci opět domů a že se opět sejdou se svými blízkými. Moc jim to přejeme.

Alena Varhanová

Park v Libosadu, javor přijal do své náruče malý doubek.

LÉTO

Pozdrav ze slzavého údolí

Dnes se od nás stěhují naši přátelé. Ach jo. Je to silnější, než jsem myslel. Zase se celá ta situace zintenzivňuje. Ta zkurvená válka. Ten nesmysl. Ta zrudnost. Jak je to možný? Jasně, měli jsme štěstí a vlastně ho furt máme; žijeme v zemi, co je až na lháře a zlodějíčky docela v pohodě a mohli jsme tak pomoci lidem, co to schytali za nás, za laxní a zpohodlnělou Evropu, která připosraně naslouchala nesmyslům Malého Pind'oura do té doby, než svou malost stvrdil tím nejubožejším způsobem.

Když jsme se teď objímali na té cestě, kterou k nám před pár měsíci přišli, měli jsme v očích jiné slzy než tenkrát, ale stejně to jsou pořád slzy. Fakt, že jsme srostli a že už se nikdy nevymažeme z krajiny srdce, pořád trochu kalí skutečnost, že se nevrací domů, ačkoli si nic víc nepřejí.

Helejdte, já vím, že jsou i lidi, kteří mají nedobré zkušenosti, ale když se to vezme kolem a kolem, už kdyby se směrem na Východ v téže situaci vyňal kilometr čtvereční naší obce, našich občanů, dorazily by spolu s nimi stejné okolnosti, problémy i přátelství na celý život. Jsme sice každý jinej, národnostně, osobnostně a kdoví jak ještě, ale podstata zůstává - kamkoli přijdeme, vejde člověk se vším všudy, s dobrým i zlým.

Moc bych si přál, abychom především na to dobré v sobě nezapomínali, na to, co v konfrontaci s nástupem zla Malého Pind'oura ožilo v nás jako naše největší národní síla. Solidarita a schopnost reagovat ve vypjatých momentech synchronně, razantně a altruisticky. To je totiž našim jmenovatelem. Ctíme své kořeny tím nejlepším, co je nám dáno, jsme srdcem Evropy, nenechme ho zkamenět.

Přeji všem rodinám na útěku brzký a bezpečný návrat domů. Modlím se za ně, neboť to, jak se postavíme k situaci, která nás podle průzkumů "přestává bavit", určí, jaká budoucnost nás čeká. Aneb jestli zamíříme k sobě, nebo na sebe. Míry válekám!

Juli, babuško, Vovo, Tino, Timure a Roberte, děkuji vám za světlou přítomnost v temné době, jste nádherní, silní a inspirativní lidé, tak jako vaše nádherná, silná a inspirativní země. Slava Ukraíní!

Tomáš Klus

Moje poznámka pod čarou

Od Tomáše jsem si s jeho svolením půjčila text, kterým bych lépe nevyjádřila své pocity.

Neboť také my jsme se rozloučili s naší menší rodinkou.

Mikolka s námi 5.7. oslavil první rok svého života a my si slíbili, že se musíme ještě jednou někdy, někde setkat.

Pozvání do Kyjeva jsme dostali, jen termín je trochu předčasné plánovat. Zatím ani nevěděli, co je doma přesně čeká.

Děda už se prý nemohl dočkat, až vnoučka s jeho mamkou uvidí, a jeho žena, teď babuška Akulina, jen se slzami v očích opouští naše, a dnes už i jejich, Bačalky.

Jejich díky jsou vřelé, opravdové a nám je taky těžko u srdce. Pomohli jsme, protože jsme mohli, a víme, že jsme získali přátele na celý zbytek života.

Foto je z oslavy narozenin Kolji, dárek je od našich vnuček Anetky a Báry.

Alena Varhanová

LÉTO BUDIŽ POCHVÁLENO

Tak tu máme „léto jako za mlada“. Dostatek slunce, zjara i vláhy. Úroda na zahradách i polích pěkná. To nám pomáhá posílit víru, že přítomnou nepohodu a výzvy zvládneme. V přírodě je vše dobré, a tak držím palce nám lidem, ať si **jí všimáme, spolupracujeme s ní** pro její a náš rozkvět a co nejdříve napravíme, čím sobě a Zemi škodíme.

„Co je s Pramínkem?“, slýchám. Pramínek je vyživován aktivitou členů redakce a místních obyvatel. Ne, aktivita neutichá. Schůze se konají, nohejbal se hraje, lidé se setkávají, na každém dvorku a za humny se děje spousta zajímavých věcí, které přináší život sám. Jen doba je taková, že písemně se sdílet mnohým nechce. Já osobně kvůli jiným závazkům, všechny aktivity nenavštěvuji a nedokumentuji. Další členové redakční rady mají též spoustu svých aktivit a také jsme zestárli, 11 let navíc je znát. Chtělo by to mladou krev, která by místní život zachytila moderními prostředky a momentky pak převedla pro starší generaci nevyužívající počítače a chytré mobily do tištěné podoby.

Jitka Rukavičková

LANGOŠPÁRTY 2022 OČIMA MLÁDÍ

Letošní langoše byly jako každý rok velmi povedené. Bylo to poznat i na počtu lidí. Ochutnat langoše jsme byly s mojí sestřenicí a nejvíc nám chutnala kombinace kečup – česnek – sýr. Langoše šly rychle na odbyt. Celou tuto akci doprovázel pan Radek Dufek, který zpíval písničky a hrál na kytaru. Řekla bych, že nejžádanější kombinací byly langoše a pivo ;-). V tento den bylo opravdu horko a proto palec nahoru těm, kdo stáli za plotnou.

Amálie Rukavičková

Poznámka redakce: Langošpárty obětavě připravuje Jitka Ziegelheimová a pana Radka Dufka pozvala i na naše Selské trhy.

Na sobotu 20.8. při konání Selských trhů připravily Renata Folprechtová a Adéla Rukavičková pro děti od 15:30 hodin hry a následně malování triček. Pro malé děti budou bílá trička k dispozici.

Prosíme rodiče, aby pomohly organizátorkám asistencí při hrách a malování.

POZVÁNKY

Druhá půlka srpna a začátek září nabízí opravdu pestrou paletu kulturních a společenských akcí a příležitostí se po sousedsku potkat jak u nás v obci, tak v nejbližším okolí.

Benefiční koncert v Řitonicích 19.8.2022

Hned v pátek 19. srpna se v čase od 18.00 do 22.00 hodin koná benefiční koncert na záchranu kostela sv. Štěpána v Řitonicích (již jsme o jeho opravě informovali v zinním vydání Pramínku). Tradičně tu vystoupí řitonský patriot - zpěvák neobyčejně kultivovaného hlasu i projevu **Ondřej Ruml, herečka a zpěvačka Bára Poláková a skupina Nerez.** Kromě dobré muziky se můžete těšit i na drobné občerstvení a hlavně setkání se zajímavými lidmi, kteří už několik let usilují o zachování významné kulturní památky.

Bačalské selské trhy 20.8.2022

V sobotu 20. srpna bude ve znamení trhu či chcete-li jarmarku, a to v Sobotce a hlavně tady u nás na Bačalkách. Za pivnicí U Bači naši pěstitelé, pekaři, cukrářky, švadlenky, šperkařky a další řemeslníci představí své výrobky a poskytnou své služby cca od 14.00 hodin. Pro děti je připraveno malování na tričko a k dobré pohodě zahraje a zazpívá **Radek Dufek.** Opět po roce příležitost se na sklonku prázdnin potkat a popovídat se sousedy a známými.

Zpěvačka DASHA v Libáni 2.9.2022

Už tři čtvrtě roku prochází libáňský kulturní dům zásadní rekonstrukcí. Jak se rekonstrukce KD a restaurace Radnice povedla, to budeme moci posoudit první zářijový den, ve čtvrtek 1.9.2022, kdy se od 10.00 do 18.00 hodin otevrou dveře kulturáku veřejnosti k prohlídce celých prostor a od 17.00 hodin k tomu pár pěkných kousků zahraje libáňská Kyzivátova dechovka.

Hned v pátek 2.9. od 19.00 hodin „pokřtí“ nový sál jedna z našich nejlepších zpěvaček, nositelka Ceny Thálie za obor muzikál, moderátorka rozhlasového pořadu Klub Evergreen a především majitelka příjemného zjevu i hlasu Dagmar Sobková, neboli **DASHA** s doprovodnou skupinou **Pájky-Pájk** (znáte ze Stardance). Bylo by hříchem příležitost poslechnout si naživo tuto první dámu českého hudebního nebe promarnit. Neotálejte a vstupenky si co nejdříve rezervujte či zakupte v libáňské knihovně u paní Hlaváčkové. Vstupné je symbolických 150,- korun.

Prodaná nevěsta v Sobotce 3.9.2022

No a pokud nebudete ani po koncertu Dashy hudbou zcela nasyceni, pak hned v sobotu 3. září zavítejte do Sobotky **do zahrady Šolcova statku**, kde pod korunami rozlehlých ořešáků zazní od 14.00 hodin koncertní provedení Smetanovy komické opery **Prodaná nevěsta**. Premiéra tohoto „krojovaného“ představení byla v červenci v Markvaticích a setkala se s velkým úspěchem.

Vidíte, je pořád se na co těšit, jen je potřeba sledovat alespoň naše obecní webové stránky, kde se snažíme přinášet aktuální informace o dění v nejbližším okolí. Dobrou náladu ale nezískáte a prima lidi nepotkáte v televizním zpravodajství.

Chcete-li se ze života radovat a ne lamentovat nad inflací a uměle vyvolanými krizemi, vyjděte mezi lidi, za kulturou nebo jen tak na procházku do lesů nebo po polních cestách kolem Bačalek. Výhledy do dálky a vůně sklizených polí a dozrávajících ovoce jsou balzámem pro tělo i duši.

Pozvánky připravila Pavla Čížková

Inspirace pro naše malířské chvíle...

Spolek Bačalský Prámínek ve spolupráci
s Obcí Bačalky srdečně zvou na tradiční

SELSKÉ TRHY

20. 8. 2022

od 14.00 hodin
za pívnicí U Bači na Bačalkách

Přijďte nabídnout či pořídit:

- výpěstky
- příchovky
- výrobky
- sousedské popovídání

Doprovodný program Selských trhů

Od 15:30hod

Hry pro děti a malování na trička

Pro malé děti budou bílá trička k dispozici.
A barvy jistě zbydou i pro dospělé, kdo se chcete přidat, přijďte v bílém.

Od 17hod

Na kytaru hraje a zpívá Radek Dufek

Toto číslo vychází 12. 8. 2022.

Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Bývalý měsíčník/dvouměsíčník, nyní příležitostník. Vydáván na Bačalkách.

Vydavatel: Spolek Bačalský Prámínek, Bačalky 101, 507 23 Libáň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239. Výtisk je zdarma. Tisk je hrazen z dobrovolných příspěvků občanů a příspěvku obce.

Tento výtisk připravili: Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Varhanová Alena.

Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor.

Grafická úprava: J. Rukavičková.

Tisk: Verso Mladá Boleslav. Další fotografie z akcí v obci najdete na www.bacalky.cz v sekci FOTOGALERIE.

Roznášku zajišťují: S. Zeler, Z. Šátková, J. Rukavičková.

S náměty a připomínkami se obračejte na kohokoliv z naší redakční skupiny
nebo pošlete na email praminek.bacalky@seznam.cz.

Na tisk Prámínku přispěli: Knotovi 500Kč, Roštejnští 500Kč, Novotní 200Kč, pan M. Vojtíšek 300Kč,
paní J. Bílovecká 1.000Kč, Hakenovi 1.000Kč.

**Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítejte vaše příspěvky,
náměty a připomínky, aby Prámínek byl přínosem pro nás pro všechny.**